

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 88: Diệu Pháp Bát Nhã, Vận Hành Tự Nhiên, Từ Nơi Những Sự Tướng Nhỏ Nhất Mà Tự Tại Lưu Xuất, Chẳng Có Pháp Tướng Vậ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 006)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Bát Nhã diệu pháp, nhậm vận, do tỏa tiết sự tướng thượng, tự tại lưu xuất, vô pháp tướng dã.】

(Diệu pháp Bát Nhã, vận hành tự nhiên, từ nơi những sự tướng nhỏ nhất mà tự tại lưu xuất, chẳng có pháp tướng vậy.)

Diệu pháp Bát Nhã là chỗ chứng đắc của Phật và các bậc Đại Bồ Tát, mà chúng ta thường gọi là các bậc Pháp Thân Đại Sĩ. Chứng đắc ở đâu? Chính là ở ngay trong từng chút từng chút của cuộc sống thường ngày, những sự tướng nhỏ nhất vụn vặt, chính là ở ngay chỗ này, từng chút từng chút đều hiển thị ra Tam Không, Nhị Đế. Phật lưu xuất ra, là tự tại lưu xuất. Mỗi một người chúng ta trong đời sống hằng ngày có phải là tự tại lưu xuất hay chăng? Phải, cũng là tự tại lưu xuất. Vì sao chúng ta chẳng đạt được thọ dụng? Vì mê rồi, chẳng biết thứ này chính là nó. Phật giảng Tam Không cho chúng ta, chúng ta ngày ngày khởi vọng tưởng đi tìm Tam Không, tìm Nhị Đế, thật cũng là mặc mình kỳ diệu (kỳ lạ khó hiểu), rốt cuộc Nhị Đế ở đâu? Chẳng biết rằng ăn cơm chính là Nhị Đế, mặc áo chính là Nhị Đế, quý vị cùng bạn bè trò chuyện cũng là Nhị Đế. Quý vị không biết, quý vị xem có đáng tiếc hay không! Cho nên mọi người phải thấu hiểu, “Kinh Kim Cang” thật sự là đã thông đạt rồi, thì ra chính là sanh hoạt thường ngày, là việc ngày ngày đều làm, một ngày cũng chưa từng rời khỏi, đây chính là Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật Đa, cái này mới có hương vị!

Sanh hoạt vẫn là sanh hoạt y như cũ, thế nhưng tâm tình thì không giống nhau. Trước kia là tâm phàm phu, hiện nay là tâm Phật Bồ Tát, chẳng tương đồng nữa rồi. Tâm thay đổi rồi, sự tướng cũng thay đổi theo. Trước kia quý vị suốt ngày trải qua những ngày tháng phiền não khổ sở, quý vị sống trong lục

đạo luân hồi, biển khổ vô biên; hiện nay ý niệm đã chuyển đổi lại rồi, tâm chuyển đổi lại rồi, quý vị sống trong Nhất Chân Pháp Giới, cái quý vị đạt được là đại tự tại. Như vậy thì làm sao mà giống nhau cho được? Cái quý vị đạt được là sự viên mãn tự tại chân thật, người khác nhìn không ra. Giống như phương thức sống này của Phật Thích Ca Mâu Ni, ngài Tu Bồ Đề nhìn ra được, người bên cạnh nhìn không ra. Người bên cạnh cứ tưởng Phật Thích Ca Mâu Ni là phàm phu, họ không hiểu. Ngày nay chúng ta đạt được tin tức ở trên “Kinh Kim Cang”, chúng ta cũng nhìn ra được một chút, cảnh giới của chúng ta cũng chuyển đổi được một chút, cái này liền được tự tại, cái này liền được thọ dụng.

Vô pháp tướng, biết rằng “phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng” (phàm những gì có tướng, đều là hư vọng), chúng ta cũng chẳng rời khỏi tất cả các tướng, cũng chẳng chấp trước tất cả các tướng, đây gọi là “tùy duyên”, đây gọi là sự thọ dụng chân chánh. Sự thọ dụng chân thật, trong sự thọ dụng ấy không có tác dụng phụ. Phàm phu hưởng sự thọ dụng này phải trả cái giá quá lớn, nó có tác dụng phụ, bên trong đó có vọng tưởng, có phân biệt, có chấp trước, có phiền não, có quả báo, cái giá này phải trả quá đắt rồi. Phật Bồ Tát thọ dụng, về mặt sanh hoạt thì thọ dụng y như nhau, nhưng sự thu hoạch của các Ngài là Pháp Thân, Bát Nhã, Giải Thoát, là bốn đức tính Thường Lạc Ngã Tịnh, sự thu hoạch của các Ngài là cái này. Cùng một phương thức sống, nhưng điều đạt được lại chẳng giống nhau. Điều này cũng chính là nói rõ, giống như Cư sĩ Giang Vị Nông đã nói, Bát Nhã không thể không giảng, Bát Nhã cần phải giảng, cần phải giảng cho thấu triệt, cần phải giảng cho rõ ràng minh bạch, không thể để có sự hiểu lầm. Nếu như có sự hiểu lầm, thì chẳng những không đạt được lợi ích, mà e rằng còn có tệ bệnh sâu nặng hơn. Sợ rằng “bác vô nhân quả” (phủ nhận nhân quả), rơi vào “ác thủ không” (chấp không một cách sai lầm), cái phiền phức đó thì lớn lắm, cái bệnh đó thì chớ Phật Bồ Tát cũng không cứu được, biến thành tà kiến.